

Литвин С.В.

ІННОВАЦІЙНІ АСПЕКТИ В УПРАВЛІННІ

Сьогодні розвиток інновацій, перш за все, асоціюється з корінними змінами в промисловому секторі або секторі високих технологій, в той час як поглиблений підхід до усвідомлення цього напрямку передбачає кардинальні зміни сутнісного характеру, форм прояву і способів здійснення інноваційного розвитку в різних елементних складових, такі як: фінансові, матеріальні, трудові, соціальні, екологічні та інші, які, безсумнівно, несуть всі зміни в інноваційному розвитку країни. При цьому, якщо економічний і соціальний елемент інновацій виділяють в ході розробки проєктів і розуміють їх соціальну значимість, то кажучи про інноваційний розвиток освітнього сектора, практично не враховують його особливості. У той же час інновації в освітньому управлінському секторі стають стратегічним фактором зростання, а також надають прогресивний вплив на освітній потенціал країни. Вплив інноваційної активності на розвиток освітнього управління проявляється через створення нових елементів в спектрі основних структур, трансформацію взаємозв'язків між ними і виникнення нових форм. Сучасна інноваційна освітня управлінська складова впливає практично на всі напрямки освіти, забезпечуючи економічну стабільність, соціальну і економічну рівновагу, активізуючи міжнародне наукове співробітництво, підвищуючи конкурентоспроможність української освіти.

Ми знаходимося на порозі глобальних організаційних змін у системі вищої освіти України. Наступне десятиліття стане часом інноваційних стратегій, конкурентної боротьби, коли виживання підприємств і організацій, їх розвиток буде визначатися рівнем інноваційної діяльності, тим, наскільки реалізовані інноваційні процеси будуть динамічні, економічні, результативні. Радикальні зміни, що відбуваються в суспільстві, ставлять перед системою освіти жорстку необхідність її трансформації і адаптації до нових умов, щоб відповісти виклику часу і забезпечити, з одного боку, стабільність, а з іншого - розвиток і динамізм. Досвід останнього десятиліття показав, що найбільш перспективними виявилися ті освітні установи, керівники яких, зберігаючи кращі вітчизняні традиції, удосконалюються в управлінні за рахунок нове, передове.

У сучасних умовах розвиток системи освіти в значній мірі визначається тим, наскільки ефективно здійснюється управління всіма її ланками. Радикальні зміни соціально-економічного устрою суспільства неминуче ведуть до зміни вимог до освіти, їх диференціації, до необхідності задоволення цих нових вимог. В таких умовах неможливо зберегтися, не розвиваючись, не вдосконалюючись і не змінюючись. Розвиток стає єдиним способом виживання. І ті, хто усвідомлює це, отримує більше можливості для ефективного входження в нову систему суспільних відносин.

Здійснення масштабних перетворень вимагає великих зусиль і узгоджених дій багатьох людей. Від задуму до його здійснення складний шлях, і на ньому безліч перешкод. Тому не випадково питання ефективності управління одна з найбільш актуальних тем в теорії і практиці управління. Без оволодіння спеціальними технологіями управління керівникам часто не вдається реалізувати задуми інноваційних перетворень, оскільки, інноваційні процеси як об'єкт управління якісно відрізняються від навчально-виховних процесів і вимагають інших способів реалізації управлінських функцій.